

[Brorsen.]

— ja, naturligvis, bemærker det ærede Medlem saa —

„men ogsaa en meget stor Værdi for Industrien og for den dertil knyttede Beskæftigelse i Danmark, thi kun ved Hjælp af denne Udvidelse af Samhandelen med den øvrige Verden er det blevet muligt at skaffe til dette Land de Raastoffer, som er Betingelsen for, at Virksomheden herhjemme i Danmark har kunnet opretholdes.“

Disse Udtalelser ligger jo paa en noget anden Linie end de Udtalelser, der faldt her fra det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det vil maaske have sin Betydning, om de to Herrer, Udenrigsministeren og Socialdemokratiets Ordfører, faar Lejlighed til nærmere at konferere med hinanden om, hvad de herom hver især har udtalt her i Folketingssalen.

I sidste Rigsdagssamling blev der ogsaa gjort stor Reklame for de offentlige Arbejder, man vilde sætte i Værk. Jeg tænker her paa 30 Mill. Kr.s Loven, hvor der var Tale om dels Nødhjælpsarbejder, dels Beskæftigelse af langvarigt ledige og for det tredje Ungdomsforanstaltninger. Det har sin Interesse at se, hvorledes denne Lov indtil Dato har virket. Jeg har en Opførelse pr. 30. September 1938. Den viser, at der af Deltagere i Skoleundervisningen var 365, af Deltagere i Nødhjælpsarbejder 580, af Deltagere i Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse 2 888 og af Deltagere i Ungdomsforanstaltninger 257. Det giver alt i alt 4 090. Men i Betragtning af en Arbejdsløshed, der er paa over 90 000, er der ikke kommet noget større ud af det hele. Resultatet er blevet de 4 000, som jeg her har nævnt, og ved Siden af det store Tal paa de 90 000 maa man endvidere erindre — og det hørte jeg ikke det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch dvæle ved —, at 5 Aar-gange, nemlig de, der er i Alderen mellem 60 og 65 Aar, er i stor Udstrækning gaaet ud af Arbejdet og gaaet over paa Aldersrenten; Ministeriet har bestemt indskærpet, at der ved disse Arbejder ikke maa beskæftiges Personer, som er over 60 Aar gamle.

Hvad de unge arbejdsløse angaar, er det jo et meget ringe Tal, 257, der er beskæftiget ved Ungdomsforanstaltningerne, og jeg gad egentlig nok vide, hvad disse unge koster det offentlige. Jeg har hørt, at det er 6 Kr. om Dagen for hver. Men det kan vi jo faa nærmere oplyst af den paagældende Minister. Det er dog et Spørgsmaal, om disse unge ikke kunde anbringes paa anden Maade, i egnede Hjem i By og paa Land,

hvor det vilde være bedre for dem selv at være. Derved vilde man ogsaa rent økonomisk kunne spare en hel Del Penge. Hvis man vilde foretage noget saadant, kunde Udgifterne antagelig bringes ned til en Trediedel af de nuværende.

Jeg gentager, at de hidtil af Regeringen betraadte Veje fører ikke til Maalet; det har vi soleklare Beviser for. Derfor bliver det en Nødvendighed, at man slaar ind paa andre Veje.

Ser vi paa det forelagte Finanslovsforslag og den Tale, Finansministeren led-sagede det med, er der Grund til at gøre nogle Bemærkninger, som ikke helt er paa Linie med det, Ministeren fremførte. Man havde Indtryk af, at det var en glad Finansminister, der stod her paa Talerstolen. Det manglede ogsaa bare, da samme Minister har opfordret Befolkningen til i al Almindelighed at betale sine Skatter med Glæde. Det har man altsaa gjort i en saadan Udstrækning, at Indtægterne i det hele for Staten er kommet op paa mellem 500 og 600 Mill. Kr. Finansministeren fremdrog en Række Tal, der skulde dokumentere det gode Finansstyre, vi har haft i disse Aar; der er Overskud paa Statsregnskabet paa over 20 Mill. Kr. og et mindre paa Finanslovsforslaget for 1939—40.

Selvfølgelig kan man afkræve Befolkningen saa meget i Skat, at der fremkommer Overskud; det er egentlig ikke nogen stor Kunst. Det, der skulde være en Finansministers Kunst, var at faa meget ud af mindre end det, som nu aarlig opkræves hos den danske Befolkning i Skat. Naar man stadig har et Sted, hvor man kan gribe dybere og dybere ned, kan der ikke være nogen større Kunst ved at konstruere et Regnskab, hvor der til syvende og sidst viser sig at være et Overskud. Man faar ikke nogen stor Respekt for Finansministerens Evne til at skønne. Fra Venstres Side blev det stærkt fremhævet i sidste Rigsdagssamling, at Skatterne vilde give betydeligt mere end budgetteret. Dette har vist sig at slaa til. De har givet hele 15 Mill. Kr. mere. Jeg skal naturligvis ikke kritisere, at den højtærede Finansminister i sit Skøn maa have en Margin, men der maa være visse Grænser.

Hvad Statsindtægten angaar, saa er vi nu med Skatter, Afgifter og Gebyrer oppe paa den store, vældige Sum af 550 Mill. Kr. Og det er jo ikke det hele, det er kun Statsskatterne, der her er Tale om; men det er ikke alene dem, der er steget voldsomt, det samme er Tilfældet med Kommuneskatterne, og der er Grund til at fremhæve